

Teatse laulid.

Uuad kentsakad laulud, näitemängu
elenduste wahetegadel klaweri
saadusel laulda.

Uuimelamud ja wäljal andimud

R. Samain.

Tallinnas.

Uuimelamud ja wäljal andimud

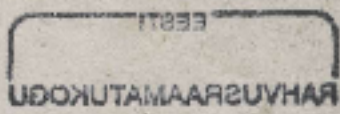
1908

Teatre laulik.

Kenad kentsakad laulad, näitemängu
etenduste wäheargasel klamerä
saatusel laulda.

Waimelennu u... ..

A. Saman.

Teatris.

Teatris J. O. ... ..

№ 84

23rd September 1892.

M. Luigi.

Доставлено почтой. — Дерпт, 11 Октября 1892 г.

EESTI

RAHVUSRAAMATUKOGU

1-97-929

1. „Sõbrantehe poolest!“

1.

Kui teed ja hädust kallegil,
 Siis võtad endast kiita,
 Et teed ka mehest juurja küü,
 Et siiski lae laita;
 Vaid ole ühte peulegi
 Klug mõtled omaist meelest:
 See temp ma begin teemate
 Ka' sõbrantehe poolest.

2.

Koid rõõvis kuulis maaildei mees
 Üht trostat iue teadis,
 Kalm ratali võeruis jänjelis,
 Üks aga võeruis tõmmatis.
 Kui sõjaja: mis nõuda jee?
 Siis vastas lollist meelest:
 Vii aumle võeruin jopale
 Ka' sõbrantehe poolest.

Kerd nägin kina iapheket,
 See oli „Nõunne“ mees,
 Sils tohz siluist, sädamest
 Mul aruu-tuli lozoo;
 Ja erine roel kai aru jain
 Sest armastuse teelest,
 Seel joan ma mitu torde suud
 Mo' sõbramehe poolest.

De Capo.

Et meel ühesord mind kutjute,
 Du töeste auust nüüd mulle,
 Mo' hieki pangem vähele
 Mis ütlen roel jän teile:
 Et loik jee omu ja kate-Blaff'
 Moik aiusti tulet kelleit:
 Et nii kai wahest üteldakj'
 Mo' sõbramehe poolest.

2. „Lõunulik — iurelik.“

Et ajad annost muud rood
 Ja kergemat' kōi püüatvad,
 Ei ole sugu iurelik,
 Waid loik on äne Lõunulik —

Et aga mõne rahtoahtel
 Veel ilka wälje jalad all. —
 Oh tuhha, piraakas ja süü!
 See on küll weidi imelik! ::

2.

Et õpetalud mehed rääkis,
 Weel' kirjastavad raamatuid,
 Ei ole sugu imelik,
 Waid kõik on ühna loomulik! —
 Et aga iga teigu-poiss
 Ma tahab wäa kirjamees,
 Oh tuhha, piraakas ja süü! —
 See on küll weidi imelik! ::

3.

Et siidis ja ta haurmetis,
 Me' uudeste prouaid, preilidid,
 Ei ole sugu imelik,
 Waid kõik on ühna loomulik! —
 Et aga lõõkis, peretnaos
 Ma leibil „shlepp“ ja libar deas —
 Oh tuhha, piraakas ja süü! —
 See on küll weidi imelik! ::

4.

Et ukitemüüja peetakse
 Müüd kasuks jalk ja sellele,
 Ei ole sugu imelik,

Waid tsif on üsua loomalik! —
 Et aga kisketalikust
 Kõlum marand koub luhudaks —
 Oh tuhat, pirakas ja hül! —
 See on küi weidi imelik! ;:

5.

Et loera karjad hulgani
 Kõlud veas kauduvad kortwiji,
 Et ole juugu imelik,
 Waid tsif on üsua loomalik! —
 Et aga kask-marapõlud
 Et kama sabas tõlkuud —
 Oh tuhat, pirakas ja hül! —
 See on küi weidi imelik! ;:

6.

Et kaskis weanes rietes
 On tantsin paarid uškujes,
 Et ole juugu imelik,
 Waid tsif on üsua loomalik! —
 Et aga meenel waltkjal
 Et ole wõlde jaapet all —
 Oh tuhat, pirakas ja hül! —
 See on küi weidi imelik! ;:

7.

Et uškud preilud kaudwad teaf
 Sumer kaidja-pauna rist-luu peaf,

Ei ole juuri inehit,
 Waad leit on itäa loomulit! —
 Et aga juba utampelidki
 Müide teevad heina-letuži —
 Oh tuhat, virašas ja šit! —
 See on šit veidi inehit! :;

W a C a p o.

Et värašs käre vialju rait
 Weel kaulan teile haurikešt,
 Ei ole juuri inehit,
 Waad leit on šina loomulit! —
 Et aga ette-iltieja
 Da lastišt vanud puškama —
 Oh tuhat, virašas ja šit! —
 See on šit veidi inehit! :;

3. „Männemele!“ (1. jagu.)

1.

Kes Tallinnas on korra läänud
 Ja Kadrinaali ka on näinud,
 See kideb šie ja ities nite:
 Et koišse keneš koht on jee;
 Weed aga keš šiu elawod,
 Weed koišit jušt müllowud;
 Mitil' koišse keneš koht on jee: —
 Šit šeid'mad wäljo Männemele!

2.

Kui valmis oli kivi ait,
 Siis lola mitu tenni läil
 Sai jõe veenis hapuma,
 See kipse üll on hästi hea.
 Seal aga vuti kasku pec,
 Kust pool? ma jeda jast ei tea.
 Et viimne, kui ühe taimke
 Peab võitua välja Nõunnele!

3.

Üks heva eias lord la uii,
 Kui elis vutu milljoni;
 Ta loopis raha, nii mis hull,
 Ning liial teelus potand null.
 Kui aga volaparijad
 Nüüd hertat want'na tulivad,
 Siis meie milljonäride
 Üks „palku“ rääkja Nõunnele!

4.

Edj'-Gans ja Bolla-Temile
 Lord võitjib Larru kinnasje,
 Seal lantjib, unng'jib rahvale, —
 Bilsjada tuli kasjasje,
 Kui aga Gans läks Lõnuga
 Ka veiju lula pärinaga
 Siis võldi: „Oh, ah, oh, hee!
 Kull' Parer võib teed Nõunnele!“

5.

Kui ühesord lautsin raamhaste,
 Mis nalja võit teeb Nõmmetse,
 Üks ijand aja vihaelad
 Ja mind ka võlja vihistas.
 Mo jüda aga naeris jers,
 Ning ütlesin: oh peatki mers
 Ma teadsin jeda amungi,
 Kes vihistas, jöddas Nõmmetse!

6.

Wisklumpiend tahet taheti
 Kord larmak jaata Nõmmetsegi,
 Siis karjusid ksil kousitend:
 Kas' raha minne omc teid!
 Seal kousitakse astudes
 Üks alles: armas Eestimäes,
 Miks võrask nõnda kaugie?
 Mõel ligem tez on Nõmmetse!

7.

Küll Mõnna oli rõõmaliis
 Ja ülimõga õunetis,
 Et jontc olgi jo fäe
 See igatsetud puimapäew,
 Kui tuli päew ka wiimati,
 Siis peijumest luga olfeti.
 Kus aga oli peluse?
 Ka fäitnud wõlja Nõmmetse!

D a G a p o.

Oh wäga armsud „publikum“^{*)},
 See oli kätte, kätte „dummi“^{**)},
 Et kullin, luda jee ja kee —
 Koro jõitig wälja kinnuake.
 Mõis astub mähä, kui ütlen: kü!
 Si jalmid keel on etjag uul,
 Te' jeehi kähä pehale
 Mä, et wõib kulla kinnuake!

4. „Wõta näpu!“

1.

Oh kii mitmed end asjata waewand on ka,
 Et jäedawat enne kord kätte jüu jooks,
 Kõik ein uul rööwita aieri ke,
 Ning kõik ettawõte teeb eunukimaks;
 Siis kabusuhki põlgades mähälwad keeste,
 Et tulewõl einu uul' toob kõigest mähj. —
 Ning ootamad: küiid tuleb! jah tuleb! ta tuleb!
 Seal tuleb! teest' tuleb! — ah! —
 (Kõõgib:) Uga wõte näpu!

2.

Seal pääl pees nieme liht eloland mampfalt
 Seii uhkaste ehitud just kui ühe Pfau,

*) kolhoos, peadkinnuajad.

**) rumal.

Kõik teie ja annungi tantsivad rõõmasti,
 Ta ükji wõel istub, ei jaa tee tal omi.
 See wõimal's, oh ännel! nääb tulema kühle,
 See tuleb wiist tantsule wiima meid tõesst'
 Ning õhlab: wüid tuleb! jah tuleb! ta tuleb!
 Sealt tuleb! tõesst' tuleb! — ah! —
 (Mädäib:) Niga wõta näpust! —

3.

See on jo fa annungi eutaw wiist meestel'
 Kui naine kuurt kisa ja färe wüid teeb,
 Et mees on hiis ilusti wõel ja rahul
 Kõul naine keal wiitatal's ka rehule jääb.
 Serpärast hiis Wähkel naitse lüdieta lastis
 Ja wõel's: ja wiitatal's jäed ometi wair!
 Ning eotas: wüid wail jääb! jah wail jääb! ta
 wail jääb!
 Sealt wail jääb! tõesst' wail jääb! — ah! —
 (Mädäib:) Niga wõta näpust!

4.

En pilhapäew kades, jäs jannub püje selgas,
 Müid Winkleri naitse me' tõesst' wend Mars;
 Ta naitsejel' lubab, kui walge on wäljas,
 Sealt jännefi rana, kae kõe eht woi kals.
 Müid luntates, eotas, — jael wiitatal's oh ännel!
 Ta silmas ilht jännefi, jäs rutan püje wiima,
 Ning wõel's: müid tuleb! jah tuleb! ta tuleb!
 Sealt tuleb! tõesst' tuleb! — ännel! —
 (Mädäib:) Niga wõta näpust! —

D a T a p o.

Kui mõnigi taulja en asjata püüdnud,
 Et lauljalest leuljalas laul uelja teha,
 See ilka on laulud mardshööd jälle teinud,
 Kui lauljatest wälja en lüdetud saaks.
 Etapärasit siis laulab ja wälkies mis kote.
 Ming mõtleb keel juures: üksid liitwad mind koi!
 Ja mõtleb: üksid plakutusse! ja plakutusse!
 Sealt plakutusse! West plakutusse! — ah! —
 (Käugib:) Aga wõta näpust! —

5. „Teneb käppa.“

1.

Kül etei ja ilka wesi
 Teeb kahju meie isemest,
 Eest näeme jo kü kaupluse,
 Et etdooht me' taigime!
 Waal' jesi siis etei tuleb ta,
 Et ei wõi enam parata,
 Kui kapp teeb minu wiska
 Siis imeda wõib käppa.

2.

Kard kofa - Gaus läks turule,
 Üht pertsajst oitua pircle,
 Seal hingis ta wist trabi lats
 Pool kopit uelast hõlcamaks.

Nää, aga want' sealt tuli mees
 Seel' lopit veükse korvameis,
 Tee pöräja viis toaketta,
 Siis Hans jee imes löpva.

3.

Herr Arstjan kosis Neta'lest
 Se mitu, mitu aastakest,
 Ta mõistis ilka meelata,
 Et Neta lubus vedala.
 Saat' aga viimaks laumatus
 Ka Neta'l a'i leppumad;
 Üks teine kosis Neta,
 Siis Arstjan imes löpva.

4.

Kui „Doctajes“ see tuntatud,
 Et näitemäng soob etendud,
 Siis herra viisi tahjise ma
 Veel tundi hiljam mõne ka;
 Kui aga tahjise päleis
 Siis illes Bedroom: müüdnud keik!
 Miks eurent sa ei võtta?
 Müüd tunda mõie löppal

5.

Herr Preter maste-palli peal
 Kord preili Minna't nägi seel
 Siis mõnase loptu talalus,
 Et Minna käel tal pigistas;

Wast' ago nõe, kui lõppend tants
 Sits Mäna't loju saatis Franz;
 M' Peeter les sai vella,
 Müüd imeta võis läppa.

Da Capo.

So jõi, seit rõõmas ista meel,
 Kui salmõid vail' iaular. meel,
 Ja kui ma mõelen: müüd on küll!
 Sits lajutar: õh laula veel!
 Noh, mõelge jo ise ka,
 Et ükskord kõi' peab lõppema;
 Kust võta ma jaksu võtta,
 Kui see kuu irub läppa?

6. „Null.“

I.

See ilma mõistis on jo ka,
 Et palju sest ei hoollita,
 Mis näitab meist' silma ees,
 Ehk tal kü palju vanemu jers.
 See weike asi arvan ma
 On teil' vist arvan tuntud ka?
 Da nime wõga lähujas küll:
 See on jo taktara number null.
 Null, null, null, null, null!

2.

Üks kasjantöötaja ütles: tõesti,
 Siin pakkis on inhuat rüüakõsi,
 Heel rüü waa'stu järelt,
 Et keit peab eige olma.
 Direktor siiski usumata,
 Veel jumata läbi luuges ta,
 Seal leidis keis, mis isana hull:
 Et jumata püüas teerwa wull.
 j. n. e.

3.

Oh Hindrel, wils ja ilmasli
 Et tui melle wõerij?
 Ma iga päew jo ootan sind,
 Et tulet katta waa'stu wind.
 Seal wõies Hindrel: rühi ta!
 Sull' wõerijil' ei lähe ma,
 Sest wälja aardees rüü'ad wull'
 Et maie wõerwa on jul wull.
 j. n. e.

4.

Kui wõerwa rüüte
 Jo oli jüüdnud lepule,
 Siis tuius jure hõaga
 Üks heere leju poolt ta,
 Ta kaeja: kes niidid püüduw wind
 See teu ma püüetä wagu pird!

Sool taha tuli karamul,
 Ja tegi herral' selga naki.

j. n. e.

5.

Õie peilit entis, topjudee,
 Kord tekkis palli jaali kees,
 Ja mõlde: koihe lemmi ma,
 Ja hieki jäeti istama,
 Wao? niis ei omiscriud ta?
 See on küll kerge jekata:
 Seft tutt ja tops on leua küll,
 Nga meeste silmas on ta nakk.

j. n. e.

6.

Kui meeton onta nire uilib,
 Siis leian timal' ilka iilib;
 Ei näita enam diece,
 Wist on ehk pööne ndis juit?
 Woi on ehk see, et Märtsi kuu?
 Seft see ei eite tuluud jo:
 Et nur on Märtsis üena hull,
 Seft nuumantrei jek' on wist nakk.

j. n. e.

7.

Herr Danka wakkis uhkoste,
 Kõikst klabis aino alatt,
 Ja aamit tantstib wcelliga,

See! manuselit ueld ei jalki ta,
 Oh Väntä, ä' siis pafanda,
 Sui itken mis on tšhe la:
 Sull vress on selgäs uhle lit,
 Aga pees. toskus on wije null.
 j. n. e.

Da Capo.

Sui lauler. läie plabumist,
 Siis jüda tunneb rõõmusust,
 See! siis ma wõin ja arwata,
 Et laul läks hõeni korda la.
 See! rõõmup jühmitse läheb meel
 Et wõtken: pot' ma laulata wõel,
 Suhtööör see aga itkeb null',
 Et saamekas tal jekab null.
 j. n. e.

Mo wrouas, wõelid, herraad löif
 E'e armate, et müüd teil wõif,
 Ja tahte jüs mind kufate,
 Siin utia läte plakfuga.
 Ma aga ütlen awjakte,
 Ja älliwäga lahleste:
 See kes weel läseja plakfub wuik'
 Sill' teen ma jüs läs wõifk' un.
 j. v. e.

7. „Du see kōit nāid?“

1.

Treb kord san nait' lahket jilua,
 Müllene siis wuzeti kōit:
 Si nāid karda jooja, kōilua,
 Best meil' jēh jo iffa wōit!
 Du meid san wāid aga betuid,
 Marjune siis kōje: — ah!
 Du see kōit nāid,
 Du see kōit nāid,
 Wōi eht kōitak' junre weel?

2.

Beeter Wats'ile kord illes:
 Tute mulle wōerujil!
 Wats' siis kōje kōisa wētis
 Stimmne lajt ja tante Sil';
 Rōgi Beeter weid mōit kōit
 Illes kōje Wats'it: — ah!
 Du see kōit nāid,
 Du see kōit nāid,
 Wōi eht kōitak' junre weel?

3.

Mājep Hans ja kōra not's
 Mill' kōise tehuung mōkōtub tal',
 Wūmaka jūdant rinda wōttis
 Illes: hōra, mōkōle mul'!
 Mōkōje eht lai aga kōlla,

Trepi all hüd ehkas: — oh!
 Du see kōit nūd,
 Du see kōit nūd,
 Wsi eht lifalaf' juure weel?

4.

Ehtul õrnalt wainu tunnil
 Peit laulab akna all:
 Ah wesi', tein aratu jumuil,
 Nemastust hie wainu julk!
 Seal järele wete parihuid! kaob kaeta,
 Ohmatand süs hūgab: — oh!
 Du see kōit nūd,
 Du see kōit nūd,
 Wsi eht lifalaf' juure weel?

5.

Juku iga jō jo emma,
 Mill' kaoks pupats nimetud,
 Toonelateq ei ofand lade,
 Lōi tal kōhe kolmikad;
 Juku nūd kii oē rōdumē,
 Siiski — jiski wōttes: — oh!
 Du see kōit la,
 Du see kōit la,
 Wsi eht lifalaf' juure weel?

6.

See staki, wōdis ja loofi,
 Seala kille ning maffa worst.

Seidab kuta jala-lükkis
 Oua armjat armuist;
 See siis topib koi ta jaha
 Kõnegistades käib: — ah!
 Ou see koi niid,
 Ou see koi ukid,
 Wei ehk khatati janne weel?

7.

Oh mis peitki! illes Toomas,
 Kui kord watas linna jess,
 Saadlad, uie khatati selgas,
 Pikad ninad jaamal ees;
 Lühiskimmulid teest olen
 Teada tahtina kas niid: -- jee!
 Jäeb ta koi nii,
 Jäeb ta koi nii,
 Wei ehk khatati janne weel?

D a C a p o.

Kui ma niid ki koihe ohtu
 Parialts weel ja ille weel,
 King ta tarjaks ähtopuhtu,
 Kas woi kutuaks kurt ju keel:
 Synepa tiati wõni ütles:
 Kalljopdraht kisin: — ah!
 Ou see koi niid,
 Ou see koi niid,
 Wei ehk khatati janne weel?

B. „Toompea mäel.“

1.

En jõundunud fard kätie in õhtune tund,
 Siis mähtled kas lohtas vihid rõõmused ead,
 Ja waata, siis torlab lohe meele la hull',
 Et tõbus lohe on jae küll:

Sa lähed Toompea mäel'
 Ja rõõmused end seal
 Kus on nii wailne loht
 Ja selge, puhas õht,
 Siis istub lahtaste,
 Ka laube wilaose,
 Ja oled herre seal
 See uht Toompea mäel.

2.

Üks aja see kütis: kui kullis on me poeg,
 La wikkis kuu koolis, ei wiide omu aeg.
 Paj aja, ma ütlen kui pime on ta jelm,
 Sa poeg jae on jo uht kelm!

La kool on Toompea mäel,
 La õpis kangeft seal
 Kus on nii wailne loht
 Ja selge, puhas õht;
 Siis istub lahtaste
 Ka laube wiinuse,
 Ja õpis kangeft seal,
 See uht Toompea mäel.

3.

Veel hõuti nõgia kui pehja soe mees,
 Et oli tema tõelanud naiselise ees;
 Nüüd nuttes ta lihtis, mis aegane me kol' võtuse.
 Nõuu en mul je aunu so jouts:

En mine Toompea mäel
 Ja tröösti ennast seal
 Kus on nii vaikne koht
 Ja selge, puhas õht;
 Seal istu lahkest
 Iga laube viltsse,
 Ja unne naise peal,
 See unne Toompea mäel.

4.

Üks mees kes koob kerkis ta õhtuni jõi
 Ja viimaks joht juis wõlja ka wõjatud wõel jai,
 Et taskud müüd tähjad ja kudu ka — ah ja,
 Nii hilja ei pehene ta ka.

Siis läks ta Toompea mäel
 Ja rõõmistas end seal
 Kus on nii vaikne koht
 Ja selge, puhas õht!
 Siis istus lahkest
 Iga laube wiltsse,
 Ja oli hõra seal
 See unne Toompea mäel.

5.

Kord jultus et prece nõud nõude ta fui,
 Kui „kõhvi“ arvanke pudra jael just jõi;
 Siis lohe jai tõderufalt astud ta pajs
 Ja sõldi: herraus, marjõ, marjõ!

Siis löõs ta Toompea mäel
 Ja tõõstis unast jael
 Kus on nii waitne loht
 Ja silge, puhes õht.
 Siis istis raudkastis
 Ka laube wiinest
 Ja õli prilli jael,
 See uhke Toompea mäel.

6.

Kord Komisjon küsis: kus peame hõakari,
 Kes loolis, wõi ardas, wõi kadetkõulsi?
 Siis ütles üks õige: te' olge kõik nõud walt,
 Ma õpitan natuke teid:

Die' kõhne Toompea mäel
 Hõakari peame jael
 Kus on nii waitne loht
 Ja silge, puhes õht;
 Siis laud peame
 Kõik laude wiinest,
 Ja wõlki peame jael,
 See uhke Toompea mäel.

Oh Piijate, tõeste ma armastan sind,
 Kui kinnalt, nii karmalt oh usu sinu mind!
 Seal unearats ühes siis kikkas: vai Beep —
 Sull' palatans liiga wist teeb?

Sa mine Toompea mäel,
 Ja jahuta ead jenal
 Kus on nii wailne koht
 Ja selge, puhas õhk,
 Seal istu armhõste
 Ka laube wihuse
 Ja walgeltn erid jenal
 See uhke Toompea mäel.

Ma Capo.

Wõo armastatud kulljad, et salmitõste test
 Wõlud rõhkeste kühuse ma jain teie kõest;
 Seepärast siis julgem müüd paluda teid
 Kes tühud kõik wantome meid:

Kui läh'ce Toompea mäel
 Siis wõtelge ma peal
 Seal, kus on wailne koht
 Ja selge, puhas õhk;
 Ja kui siis istute
 Ka laube wihuse
 Siis wõdelen ma tei' peal
 Seal uhke Toompea mäel.

Si menuife Beatrix, mis haigus ei jui,
 Et plakkutad lääsa ja karjud nii mis hui?
 Kni laulust mis laulsin ou rõõmus hul mzel
 Ja tahed nüüd kuulata weel.

Sis minu Doompca ukel'
 Ma ootan sind ja seal
 Kus on idi maikne loht
 Ja selge, valjas elu;
 Seal jeltjõs laulame
 Ja tihju wõtame,
 Ning rõõmustame seal
 Reid kõi! kes Doompca ukel,

9. „Wingerpuss.“

1.

Kni süda on hul roht kees,
 Sis mõtted: nüüd ma rõõmus mees,
 Sest koi mo soom on tõe ikind,
 Ja minu läsi hõsti känd:
 Nüüd wõin ma rehul puhkeda,
 Et maat tarwis orjala!
 Wacit' jõe wast ules igawus,
 See teeb inll' meike wingerpuss.

2.

Kuul Gaman ütles: kuule laim,
 Mo wemal ou eht laule wain,
 Ja misistab jelti kolmikessi

Ja munda uditamänguselt.
 Siis wadus herra Saabjoni,
 Kes „Gudla“ leoris pariteou:
 Jah, ego kompuarimus
 See teeb taI' waike wingerpuse.

3.

Uks wana manipsel hoolde, löest'
 See läbi jutt, et ei jua meest,
 Keik adita kerra rabiaste
 Siis nad ma ees keik palwili!
 Pae rtaampsel, tei ehl digus ou,
 Et rahal nii hure roõkand' ou,
 Dien arwan jõeeli aernadus,
 See teeb wiit teile wingerpuse.

4.

Uks herra nales malle: Schön!
 Ma mäljæn, et ütles „löew!“
 Ah jee, wõi wi, woi' jötrake,
 Ja andfir. talle wulaste.
 Siis kajas ta: oi, oi, harr Ditt!
 See ou jo waa-dänauit!
 Noh, woorde, jüs ee' Sakastus,
 See tegi keik wingerpuse.

5.

Oh armas Wiats, niis wilibid ja
 So Anacke'el ukid löside?
 Sa Inbeid jo noetu ehl
 Mo eera olla igawest'!

Süis kostis Mats: jah, tõi käl,
 Sa ehid ilksord armas mall',
 Müüd aga waat' see elsilus,
 Sul on jo weike ringepäts.

Da Capo.

Wio jüda wulle taksu löök,
 Et minu laul teil' rõõmu teeb,
 Süis tõutan teil' müüd rõõmu teel,
 Et jalani kaks teil' iculau wrel,
 Kõh, porgeni tähele jäs kõik,
 Wio talunid juab üllid ielu maik!
 Seal aga, oh ja loardus —
 Sukwööriil wiimne ringepäts.

10. „Oh, mis kurjust on maailmas!“

1.

Kui pühakewad ilus ilm,
 Süis mõeld: oot' müüd ma
 Kord jahutama lähen ureit
 Ring koonin rõõmuga;
 Kui aga jannub uulisul'
 Süis wäga pahandab,
 Erit' kõik mis kualed, näed ja tead
 See sind kõik wihasab.

(Märgit:) Sina kirjavad kaks täiga wiina pärafi;
 — jaal jänub teine kist netu Eelna pärafi; —

siin kirub moerituses kadaka-jalkja; — seal karju-
 talpe „satisfactiivnoosijina!“ — Säh, ole siis veel
 rõõmus ja jahuta meelit! — Mund sei Inu korjama:
 (Kantab:) Oh, mis karjust on maadmas!
 Oh, mis karjust on maadmas!

2.

Üks ihuus läis kord Nubisje
 Seal nägi vähtsüd,
 Siis hüüdis koha kolneri
 Ja talts rülfi wilit;
 La tradis wäga selgeste,
 Et odaw möhi teel,
 Seepärast jäi siis ahueste
 Ja mõttis kinnise weel.

(Kasgib:) Kari möhja kott jändud, kütse mees:
 mis 15 möhki maastawad?

Siis-gewiltsinimeid möhki — 3 kopik rülfi, tres
 kottu 45 kopikad.

Oled ja hull! — 100 möhki maastawad tural
 30 kopik ja sinul 3 kopik rülfi?

(Kantab:) Oh, mis karjust on maadmas! ::

3.

Sein sunnetusea meega peal
 Kaks kantab maastawad,
 Siis armetumalt möhi jael
 Siad tublist kaadawad;
 Ja waletawad ühna praal

Mis teinud see ja see
 Ning läbistunud kõigest tõekest,
 Si kumbe ille te.

(Häägib:) Kas tead, Morichsen, eile tulnud
 Toobi-Lewis jälle täies varjus todu ja peksunud
 naist mis hircuus! Tantsi Kops on selkypärast teotist
 wälja wõtnud, et ille herra talu luld jõumiste kuu-
 finud. — Ja ille talupoeg teibi eile tantsu kinni,
 tenud alla wõi sees lurbuunuti pudru clund. —
 Oh tante Pieschen, see on üena poja, wõtlege
 omategi, kirjutaja Kaxi räägib ille Eessi teelt! —
 Jah, ninatubokas peab kallimaks minema ja wõtlege
 weel — ah, nüe, tealt tuleb pinnamess — adee! adee!
 (Kantab:) Oh, mis kirjast on maailmas! ;:

4.

Kui viijin ille linnaste
 Ning läffin kõrgel' wäel'
 Suis rühaga kuuaste
 Suid rõvustajin seal;
 Kui aga jõundsin platvile
 Suis jekis üns peit
 Suis jän ma wünga mõttesse,
 Mis on jell' rühendusi?

(Häägib:) Ja kui ma nü mõttes edasi, tagasi
 jään, jüman kerraga üht hõndat kes üena lühedal
 pingil peal istub. Wä läffin ta ügi ja kirjutan:
 „Muutadki isand, ütlege omategi, on see post

jube algusest sedawiiti omand, wõi en selle posti
otjas kōs kaja seismid ja mis tõhitud sell on?"

Seal teeb see isand ühena kurtwa wõu ja ütleb:

„Oh, wremder herr! Siin posti otjas oli üks
ilus kaja, kelle nimi olea olt, aga trawer-jungens
on ta ärawarastanud!"

„Wiksparast mis?" küsija mine.

„Oh, wremder herr! . . . . jelleparast, et . . . .

(Saulab:) Oh, mis turjust on maailmas! ::

6.

Kord wana aasta lõpu jers

Ma läksin kōndima,

Seal näe, muul' wõstu tuli mees

Küüd kurtwa meelga.

Sis küsija: oh jobera!

Oh, räägi mis en sul

Et oleb nõuda pahante,

Sest jober oleb muul'.

(Sõngib:) Mis muul' tehtud on — mis muul'
tehtud on? Wõind sai wõlja wõjatud! —

Kust lohast kis?

Kust lohast — kust lohast? Kustast!

Wiksparast?

Wiksparast — wiksparast?

Sellparast et . . .

(Saulab:) Oh, mis turjust on maailmas! ::

D a C a p o.

Ma olen teete kimpus nüüd
 Mo arujad vaatajad,
 Mul on siel jumees wiistijē jūid,
 Et kõik mind põlgatad;
 Seit kõik mis laulan, räägitan ma
 Du juht kut näiatud,
 Saab wasta wõetud naeruga
 Ning wiimaks haejutud.

(Sungid:) Olen ma jõe teeste nii loff, et iga
 kōna mis laulan ehk räägin seab naeruga wasta
 wõetud? Ei, see ei wõi olla! Mikūd ma tahan te
 näidata, et ma ühes uueš olen, see ei leulu iga
 räägi waid korra wantal, ja jõe uitawad leif.
 Näitusjēš: (Leeb teidra nōa ja kui teegi naerua
 haftab.)

(Naalab:) Oh, mis kirjust ou uitaillmas! :

II. „Mõnunele!“ (II. jagu.)

I.

Sina Jaanikuu on jälle lē
 Siis waata iga wõhapäew,
 Mäed mēhē, uaijē lastega
 Wõhjuut peale ruitatna.
 Seal mitmel lē ou wēike kimp,
 Ka mitmel taefas „tõreliwip“

Kui käsid müü: kus joidate?
Sis händvõud võõrsalt: Kõnnuete!

2.

Seal uueis hants kord naitfal:
Mis kirjutas? kõi händi veal?
Siin on üks „Eesti vkepoob“,
Ja siin üks „Eesti vieti poob“.
Kui jee on unem kirjaviis,
Koh, eis ma kirjuta ka siie:
Oh rahvas tulge rahuks
Ja hõlke „Eesti Kõnnuete!“

3.

Kui enne käsid naitfal,
Sis nõgid iga uurga veal
Ka jooksuta teie kaunakst,
Kõing ilmas pöhvud pardus vuest;
Eest aga kuit tillaariks,
See panti kaevout kuld ees,
Kõing ütles: kellel jään, jee
Wõib seita vaskja Kõnnuete!

4.

Kui „kõnnuete“ kraniki
Kõid pandi mõõda majakst,
Sis ütles Jaagu Priidale:
Mis tähendab jee traadite?
Seal vastas Priidat: tunata Jaak,
See traat juhi pole „kõnnuete!“

Waid jalle läbi lahkret:
Siad jöimata wäib Nõitamele!

Ma W a p a.

Ma tean nühid hõra seigräte,
Mika käsja malle plah'a'te,
Seft wuutle, wie wate lül,
Et wõhmu: jatu nül järel' weel;
Neh, ma la pole kade mees,
Waid üllan kõge kõiqa ees:
Kee jootwih jätka laulule,
See kätka wälja Nõitamele!

12. „Petter.“

1.

Me' Petter on üks kallis mees,
Kee mänuke siu rõõmu teeb,
Seft tal on tõest' see weinuks jees,
Et noorust jälle kinki wõib;
Kui Petteriga on lugu nii,
Et tal see wägi, weinuks on,
Siis tõeste loomad pashugi
Nühid rõõmselt kõge hülidma jät:
Petter! Petter! kingi nül' mo noorns jelle! ::

2.

Kui wiisite weel oli paabst,
Siis loonust kikas tähtigi,

Ka nõmbis kõigile lebitust,
 Ei peigand ihuad rõõmgi.
 Mõis, kae tal jarmu jo jüsti tee,
 Et tee ta headust illegil'
 Waid istub Wacikani jõe,
 Ning mõtab kelli nii nise hut!

Peeter! Peeter! kingi tal ta noorus jälle! ;:

3.

Kerd näitamejos istus mees
 Kell' jaulleb veas jo hallis laud,
 Ta sühis langest süli keest,
 Esi leide „bakkili“ põud ta väind.
 Tal muelikult tules hien,
 Sui wõitheid jüdi kingi näeb,
 Mis lants'les leudrad ni kui pinn,
 Suis waimuolades igalfeb:

Peeter! Peeter! kingi null' mo noorus jälle! ;:

4.

Kord nägin arind uniljal,
 Seal mõttesin: see wist ilas on!
 Ning ruttust jaurwan järele tall',
 Mo jüdu tulkub, — eh mis õun! —
 Seal jürskn leeras ümber ta,
 Suis tehmestust ma seisma jain,
 Ning wõimeks jure tonewaga
 Meed sõnad huultest wälja jaitu:

Peeter! Peeter! kingi tal ta noorus jälle! ;:

5.

Meid on jän ta ille talle unes
 Kes ille linn: vanadeti,
 Ja wainu tal biline en jee,
 Et tõeete wandaota en luit;
 Uht adja ege falli ta.
 See on lee peegil seinu pool,
 Sejl wõulab linnu jõe lu
 Siis lartjad wasta paljas paa:
 Peeter! Peeter! Kingi mull' mo noorns jalle! :

D a W a p o .

Kui enne lantju lantju,
 Kes wõljalad et lantjalad,
 Sa kui see tõi mind lüdele,
 Siis wõljalad kregi lantjed.
 Kui aga mind tren lantju jän
 Siis kogu wõljalad lantjed,
 Kes naga ije wõljalad,
 Mo lantjed kogu lantjed.
 Peeter! Peeter! Kingi wõljalad mull' jalle! :

13. „Oh, ta nii armas on!“

(Kainetabuel lantju.)

1.

Kui ma ille jee pool' mull' lantju,
 Oh, kui on jän lantju mull' jalle!

Hea juul' võõra tammu kängib,
 Ah, jäs vöda on jädama.
 Käst äde ja armu rändus
 Siis me' küniks elu nel,
 Hea meid aiale, jank' hildama võnne;
 Välvub me' pole jeda vöel!
 Ilka vömjast, vönnu armjast,
 Tammuht jädama siis jöeb;
 Vöat' üks mees, üls niijale mees! —
 Ah, ta nii armas on,
 Nii armas ja,
 Ah, ta nii armas on,
 Nii armas ja!

2.

Ei küll vända kindlet, vöprat
 Pole kuelil ijamaal,
 Kui me' tublid Jesti pojad,
 Siin me' tallil Eestimaal,
 Ühel meelil kindlast pillidvand,
 Et küll üs jän adeneks,
 Ring ta kõigeti oja vöerod
 Mis ijamaale k'at teih.
 Onuelit et tõest' jät teit:
 Kellel peig on Eestimäes!
 Vöat' üks mees, üls niijale mees! —
 Ah, ta nii armas on,
 Nii armas ja,
 Ah, ta nii armas on,
 Nii armas ja!

3.

Kante, Eia, noemib taute,
 See ei passi tõeata julk,
 Et ja iga palli õkra,
 Tartid Sõuluga, riis hui,
 Mehed on kõik järeed pehjad,
 Wagaõ näitwad silma ees,
 Nii kui aga jeltga nõõr'wad
 Eias on kurgust jüdamõs.
 Küsi aga hilly'wal hileid
 Mõlled: jre on wale keid,
 Sest mo Hans, mo wõite Hans! —
 Ah, ta nii armas on,
 Nii armas ja,
 Ah, ta nii armas on,
 Nii armas ja!

4.

Kõta eli Mats'i naine,
 Mats jre eli tige mees
 Jimas'i ei õhmid laue
 Glas aima viin jees;
 Dieabul naised, kalamoorid,
 „Waeus Kõta!“ õhastid,
 „Siin naistepelwe aasend
 „Toomõd kulle õhastid!“
 Kõta aga kala naeris,
 Ülles: petata mid keid,
 Sest mo Mats, mo tige Mats! —

Ah, ta nii armas on,
 Nii armas jo.
 Ah, ta nii armas on,
 Nii armas ja!

Prælio.

Et ma teiseid ei nõud loomari
 Õnne võõra mehega,
 Matuse ma siiski loomari,
 Kus me leul lütsi looma lo?
 Et nõud teie ega võhelt
 Malle kinnu palata,
 Siis me siin kinnu võhelt:
 Tänu, tänu kinnu!
 Ärgu jäs ta kinnu looma
 Kus nõud kinnu võhelt meel!
 Et me võhelt kinnu
 Ah, ta nii armas on,
 Nii armas jo,
 Ah, ta nii armas on,
 Nii armas jo!

14. „Jaani õõ.“

1.

Tuul kinnu punde kinnu,
 See õõ kinnu kinnu,
 Ka kinnu kinnu kinnu
 Kinnu kinnu kinnu.

Ka jõgi jõuliseks muutus
 Nii kui üks hõbe vöö
 Sealt viija põlde kaskist,
 Waat' nii on Jaani öö!

2.

Sauer tuli põlv ääres
 Peird killa Damaud,
 Neil juba viisid vened
 Sest uinud kaularind.
 Ka eided, jaadid rõõmsad,
 Et loomad väetva tões,
 Nad laste lastu kuituvad
 Waat' nii on Jaani öö!

3.

Kahtlantsja promeneadil
 Marii ja kuba tell,
 Neil armu tuli siluil
 Kokateist läb tumikell;
 Marii väes keder rüta,
 Sell õhlab: ah, Marii!
 Kas lohin ma sind jaata?
 Waat' nii on Jaani öö!

4.

Wäitavri hvalt on kuldna
 Mis kriiskub just kui hür,
 Ma „Ständchen“ taon jult'. Kuldna!

Nii astab iltä Parhür.
 Seel järsku hülletk' afuust;
 Kas tulete muõgõs?
 Teid sajut warsti kallast!
 Waat' nii ou Jaani õõ!

5.

Dõwahü puhub wilet järsku
 Seel uutijet ou rüid,
 Kats kõlta wotwad kistu
 Neil' wasta kutjarid.
 Seel wakid kinnä krahbis
 Pilt-torn ja siis adjöö!
 Müüd mitnet ning loesit
 Waat' nii ou Jaani õõ!

Da Capo.

Paul ou jo anuru otjas,
 Sta leppend käre-plaks,
 Seel uga siju lühast!
 Seall, kus ou kolmas piets;
 Ring hültoff' ähtepuhku:
 Beamo! Beamo! herjöö!
 Mies mynd kut pane plehku,
 Waat' nit ou Jaani õõ!

15. „Suhummi.“

1.

See on näid teeste neljakas,
 Üht natule ja kentsjalas,
 Et mitmed suure kigege,
 Seilid tahivad välja väinale;
 Üht erijd uelid kii feelawad
 Ja vanetusest räägawad.

Nad süst: wotawad jümi ja jümi ja jümi;
 Me' seidawad Suhummi, Suhummi, Suhummi!

2.

Wera, noime suue lapsega
 Wäljauki näen ma ruttoma,
 Nad kumpäja kandwad kanda alla
 Ja kerdariista kaja weal;
 Kui kaja, kus seidewad,
 Sõs uhtel' wõduust andewad;

W' nartule meid suuni meid suuni meid suuni,
 Se näid ja, et Suhummi, Suhummi, Suhummi!

3.

Nad wälj: herra kutaga,
 Et ilka wõidab lakkeda;
 Ka tabas leiwat lausa ta,
 Kui meid ei wotaks patanda.
 Seal mõttes kawal kutule:
 See walle kaju just ei tee!

Kui leiwat'is kull' ei süntä, ei jümi, ei jümi,
 Sõs jüs me k'e Suhummi, Suhummi, Suhummi!

4.

Üks mees kes ikka riikas
 Ja teija taga äsjitas,
 Et löit jaat's maha lühitud
 Mis caufait meelest ehitud.
 Mis tegid aga unneid jäs?
 Noj nii, kui ikka tutore niks.

Toll' tablist arbid verani ja wuani ja wuani,
 Ja jaat'id his Suhanni, Suhanni, Suhanni!

5.

Keis hüppas Mats'i jüda jees,
 Kei luges urandi firja jees.
 Et homme tuleb Souwita
 Mõis reisalt Mats'i kaendisse.
 Kui homme aga Mats jai nänd,
 Kuis reisul Souw: läji lämb,

Site õhes ta: oh Souw, oh Souw, oh Souw,
 Mõis reisid Suhanni, Suhanni, Suhanni?

6.

Seal juhtus müüd see õwabus,
 Et kodu tülä mees tall kuu,
 Süs naujute wal luges rüüd
 Kõiffuge muobi jorbiduud.
 Seal aja lawa! mehite
 See mõstis tablist rekioje

Ja mõites: rüüd wüüd beummi ja urummi ja urummi,
 Mo poolt kas woi Suhanni, Suhanni, Suhanni!

D a C a p o.

Et teie kätte ploksuga
 Münd tahate nüüd unelita,
 On teete silmakõhja töö,
 Ning trüüki unud midagi;
 Ma tean jo mäga selgaste,
 Et rõõmale tege jätele

Saan ajalehes põrnuti ja võnnuti ja võnnuti,
 Ei sõndan laul: Suhutuni, Suhutuni, Suhutuni!

Et arvate ühtlõd kõi wõt jüu,
 Et kimbatusse jätetüu,
 See on, et jaltud etias kõi
 Ja täteblakku kile on wõi,
 Wõis kile kii ega ütten ka,
 Et jüüki teid wõim ajelata!

See on: et peere wõnnuti, wõnnuti, wõnnuti,
 Ja sõndan la Sulutuni, Sulutuni, Sulutuni!

16. 48 laulu.

1.

Müüid wemud lantse rõõmuga,
 Kuit kure on minu unel,
 Wõa olen üna naiteta,
 Oh kõi sinu wõel,
 Kuni läksin üksleerd kerditua,
 Seal wangihoone jess.

Ta panti koomit teanime,
 Siin kortsi alle ees.

2.

Kui purjus leja tuliti ma,
 See kõikje aruajam mees,
 Väikid andit kortel ferrage,
 Pui silmad seismad wies,
 Ragu maru müraga,
 Keif ilm on hingamias,
 Oh mine leju rahuga,
 Ta tarjalt pöentus.

3.

Kui aruule on kallas leeb,
 Üts walge tollele,
 Kui taadile üliid jede näeb,
 Wo tallis tütrele,
 Si meidest si jalli ma,
 Kui ista kosjas läin,
 Kõikid haid jall' annan eestmuga,
 Ma julle kalle jain.

4.

Jaus si wessi jannamies,
 Muil meis ja korjamees,
 Seal jelle weifje metja lees,
 Wõikid lähne pubkama,
 Oh kelduõentors kure
 Ja parte lähje.

Ei Males, Mari, Jume
Ei need jaa mehele.

5.

Mo meelis keisob alati,
Tii helde tajane,
Oy Geeli pojob edasi,
Tule, tutt: unelle,
Kui kungla rahmas kuldset a'al,
Kuis kopik tangu zoon,
Ma kannaksin sind kate veal,
Kas on mo väesti abep?

D a G a p e r.

Kui kaurijst hiltob watur peal,
Kraut him ham bambuili,
Kerb ietus jõe kalda peal,
Ta kaurwis jellili,
Mo keisse salim Püjole,
O, oi, ja kuri Paul,
Kui minnal ihos haitjuse
Ja, see on Geeli laul.

17. Tutt, tutt, tutt, tutt, tule minu
Trunta.

1.

Et läne furb rüüd on mul meel,
Eis meklesin: oh tühi weil,

Mia eiige laulan midagi,
Süis loon ehk rõõmjals jällegi.

(Mäggi:) Aga mis laulu ma nüüd laulan?
„Minge äles rägihelle,“ see on väga tüttan —
„Kas tunneb maad mis Weipfi rannast?“ — Jeda
maad ma ei tunne, sest ma ei ole ja ütlasti:
„Priipis Eland!“ — Wen kinnit. Ildige varem ma
laulan — ah ja! — Seda ma peatan, et kui ma
nüüd laulan ja teie jälle noormea hakkate, siis ma
ei laula mitte midagi! Seltepärasit olge nüüd waffa
ja wange ilufaste tšhet! —

(Kastab:) Tutt, tutt, tutt, tutt, mille minu Teuda!

2.

See nadrad kinnit tegasi,
Wai meetan tuli jebwaie,
Süis kühjitu ma rõõmuga:
Noh, itte nüüd kust arled ja?

(Mäggi:) Kuhu ma tuten? P. linnaost tular!
Wen kühjitu teel koutseriti kuulamas!

Wae mis maadi! Sa näed kähki lihtwaid pro-
mike isand elama. Wee jellepärasit jöitüski P. kuno,
ei koutseriti laule kuulata — kas meil wael wähe
koutseriti kuulda on?

Ah mis, kinn ei oska nad omata nii kenaste
laulda, ka P. linnaos.

Weib alla! Aga kas jenal süis warem lauldaste?

Maikugi! Sa peats terra luulma, lai and
laularoad.

(Kaulab:) Tult, tutt, tutt, tutt, tule minn Tervata!

3.

Üts jeltstord mehi nühste
Nord Nijb veulja „Nömmel“
Seel nühstid et nühst mehed and
Nes ei ta kerdn paganad.

(Nühstid:) Jah, see on teji! Seel „Nömmel“
ohtvad and tulised mehed, and tigitvad seal vaku-
meesdele nii junne võdnu, et need võdnu värest
kui pimestad kõik kortsmitse teadid, laued ja kavid
ümbre viskajuvad. — Noh, kui jo nii nalja oli
võstid — jäs tuldi jälle junne ajuga linaa tagesi
ja igakõs ühts oma kortri vooli mineene. Nge
eand, mis ahi see on. „Nömmel“ oli veel mi
jalge ja nühst kortri vooli minnes ikkõb jüde arakõ?
Mitsvärest? Jah, üks kellepärast, et koda nühste
jo oetab! — See, kes „Nömmel“ laulis: „Ma
olen vuhtra Gvsti mees,“ laulis nühst koda nühste
kõs:

(Kaulab:) Tult, tutt, tutt, tutt, tule minn Tervata!

4.

Sui täijin juvel „Kadokal“
Sile kullsin ühte juttu seal,
Mis täidab jüdaant ngeruga
Sui jüda täügin teile ka.

(Mägib:) Teie teate jo, et tutvaf „Kadofai“ meened korterid wälja üheltaks, mille les „roheliſes“ armastawad elada. Seal oli jäs tulnud üks hõnda moodi mees Kai kuu ühe taluperemehe juure ja ütles: meale:

„Kas utata ſie kriin ein kartſie?“

Peremees üteldud:

„Mina nimi on Jüri Põhmas, aga mitte Portiir!“

„Noin, wita, idj will oben ſie ſambu, wo idj mit mein enau leben wiſſ!“

„Witſu minul ei ole, weid weite poſſi oſta!“

„See keel iſt wickſik tuum!“

„Tuhad ja talline! Käſoi tebe teſta! Tuleb ukſeſt üeſe, ütleb et wo nimi Portiir on, jäs tahab wille ſaktu ja ukſid ſeinab wera, et mu pem teanum olama, aga oota, ma näitan ſohu, et ma müte tuum ei ole, woid et mingi kõhelt rääkida moim ja lauda ka wera!“

(Santob:) Tatt, tatt, tatt, tatt, tule minn Truutal

5.

Üks wein ütles: neiuſe,
Ma tulin tära wiſtiſte,
Serdürast uſt ü' kuluſa,
Et ſiſſe ma wäin pepsida.

(Mägib:) Wärawa uſe jüri luleſ. lahti, kõõgi uſe jüeti ka lahti, hiſs wõle jo kii tina ſpandajeta üeſe pepsida. See oli käl käl wõlga kuu, aga

ouretti oli rehkranq, iluta peremeheeta tehtud ja jre
 peremees oli suur karja harras, kes kõle wärawa
 jures magas, -- ja kui uüld petu tatti, lojaleste
 wärawast jõe pargis ja küll ees hoides edasi wõitis
 minna, siis loatis harras emal wiijil ja peit omal
 wiijil ja jre ksis wõitad:

„Ur, ur — and! ur, ur — and, and, and!“
 (Saulab.) Tutt, tutt, tutt, tutt, tule minu Trauta!

Na Capa.

Suust, jideamest ja rõõmuga,
 Leid wõiga, wõiga lauan ma,
 Et ilka minud te' kadate,
 Kui laulan maui kalmiste.

(Kõhklus:) Uga omegi on mo siida karust taise,
 ega teie ja jeka teo, et ma naibufere leda ei jalli,
 et ma siin (siiga rõõmu jessa müdote). Ni, heldehant,
 näete, seal ta istubki, jell ta minni on ja

(Saulab:) Tutt, tutt, tutt, tutt, tule minu Trauta!

18. „Näatufe loff.“

1.

Maailma peal praegi on lür nühid jre aeg,
 Et wabiist weel leida, on nõjatu waero!
 Esi waata, mis iganes uües nühid so üm,
 Seal tannud, et tarkust on täis leit maailma.

Ka üteti mu teid veel inimesi küll,
 Kes rääkse et tea mis tähendab maail:
 See pole jões inim, kui ütled ühted loll:
 Ma arvan see ütseb et meist võtaks loll! --

2.

Üks mees kes oskajanaat kirjaste jõi,
 Ka oli ta kehast pruut, jama ja lai,
 Seal ühtia ta ühõlerä Ainaalia lästi:
 Mis ütles, kui tund müid ma lepit' in õest?
 Ekspeale kutsutakse jões kareis: aha!
 See kirjimees kirasti rööva teadlata ma:
 Tood wiina — ühe sõnaks — ja mees just kui rull,
 Kes mehele jänd võtab on natuke loll! --

3.

Kui herra jäi hiljaks kord waltjasi peal,
 Siis töötuides wõrrimees hüüdis tall' jael:
 Paj herra, ma joidan üed ruble eist kolm
 Müid meheinaast mööda, mis tuht ja ka tolm!
 Seal herra, kui uõq' hobuü, troostat ja wõest,
 Siis narrates pomijes kaheme: jaeist:
 Tolm tuht — kohn hokur — ja troostla kui moll,
 Ma arvan see mees on wõt natuke loll! --

4.

Kord ühe see küpis: eh ütled kuul' Foui
 Wõi wiisil laub lauldud ühe „kantsjatos“ laul?
 Sa tead ma pole katriis ja känd,

Pöing ilmas! kentselast' louna ka nänd!
 Seal wastust' siis andis japeate tall' Panti;
 Waat' niivisti leuleast' ühe kentselast' loun:
 Subvööür ütirik ette, klawer mängib kui hül,
 Pöing „büläne" veel loutab ja tustib ühe loll! —

5.

Ühe elatand nait, keli' nühandet wiis,
 Kats kähul, ühe lantsu ja tubaka-töös,
 Sai kähjuti mehe, kes si' weel lann,
 Sest wanea ta ei stund kii kaksikunnend kaks.
 Kui noorewad uendid niid' lantsu ka löid,
 Siis polastis kähja jael kassa kail löid:
 Paar ruble — kaks kassü — ja nait kii löll,
 See mehite oli wiist naitis löll? —

6.

Kuni Pöns korra pruudil'je oli niid' löid,
 Siis oli ta janzide-turute löid;
 Seal ostant ta kähju, ühe woodi ja löid,
 Kaks tooli, ühe änder ja kappjaste waid.
 Kui aga siis punit waid adje ka nait,
 Siis neresates mülles ja ühes: ja löid!
 Ühe laud — ühe woodi — ühe kähju wai häll,
 Ma arwan ta on wiist ühe naitis löll! —

D a G a p e.

De' teate, kui vean niid' tril' lantsu jait waid,
 Siis künad need' veawad „kitt" kähma nait' löll,

Ja wattle lu. wõhstelt lerd oli uilled maas
 Siis kirjutas on sul wesi kalmi, ses?
 „Siit“ jast oga kirjaste maastoti wull'
 Kas lundeb mis wõta uilled wõlmõse lerd sul?
 Sul lantod ja kirjid se jina wesi uis toll,
 Siis wõed ja wõeste wõit wõlmõse toll! —

19. „Maewa lõhki!“

1.

Sul wõatõn itnes ringi,
 Siis kõhe prahud ütõi,
 Et wõlmõd wõhõd, wõlmõd
 On jast sul põiõs õhõid,
 Ku wõlmõd teise õhõid
 On kõiõ nii wõõga kõiõd;
 Kui ittemata „wõhõhõ“ (wõhõhõ)
 Wõa itten: wõõre lõhki!

2.

Wõõ kõiõd wõlmõd wõõd,
 Wõõ kõiõd wõõ kõiõd,
 Wõõ kõiõd kõiõd wõõd jast
 Wõõ kõiõd wõõ kõiõd;
 Wõõ kõiõd kõiõd wõõd,
 Wõõ kõiõd wõõ kõiõd wõõd.

See pühjed laudavad pühki,
Ma ütlen: naera lõhki!

3.

See wattle, müüres herrad,
Kes „Kadotad“ on Sahtlad,
Hud ülla laudwad frakki
Ja unel perru-licppi;
Kes rühge andsatai Tõelane,
See nende sõnais Mõnneane,
Nad kõiki tahetad pühki,
Ma ütlen: naera lõhki!

4.

See roole raju meite,
Suur pühki unan leike!
Nii karjus kasimeister,
Drahter „nad so meiter.“
See aga aegle mõlbas
Ja pühki kõlbi jaanab,
Sile pille unan lõhki,
Ma ütlen: naera lõhki!

5.

See oli alles rõhmati
Sui naiterõngu mõngiti,
Sild rõhwas rõnga liitis,
Ja rõhkan näha tehtis;
Sui isik ka oli hie

Sis ajalehtes peo
 Sina teuge teieid tehti,
 Mä litten: uoere tehti!

D a G a p o.

Kord läbi jaali aj'ju.
 Seal impeeriumes kuulsa,
 Kus lauldi: „Jahh Lippa,
 „Null,“ „Wimperpuffe“ ja „Kulla,
 Ne wimmats lauldi „Trumf!“
 Ja lasti sõidust „Rämmel,
 Suis täteplaksu teki,
 Mä litten: uoere tehti!

Prinz Waldemar

of

Würsti lois ja floostri felder.

Mleit arga: Sehtilide pelitiku jutastus.

Ere mienta aja romaan wõrdleki 1870 ja 1880nd aastal tantsel ja loob selgit witti Repuütide Sawatast wõlile-
Alois. -- Sellepärast palun armulisi tühendusi sõbra wõlile
uhtuast: julest rahke osatise ja wõlilehjege etuonit aja
wõlile, et te wõlilehjege jelle tühija wõlilehjege jelle
tühijate taala.

„Prinz Waldemar“ on nimega wõlilehjege 20 lopp,
jelle jätganistee wõlilehjege wõlilehjege:

Tõlitanud: Kaarl Wõlilehjege, W. Wõlilehjege, E.
Wõlilehjege, Th. Jakobson ja Kluge & Strohm.
Tõlitanud: Wõlilehjege Wõlilehjege. Wõlilehjege: W. Wõlilehjege
ja J. Wõlilehjege. Wõlilehjege: W. Wõlilehjege & Co.
Wõlilehjege: W. Wõlilehjege, wõlilehjege Wõlilehjege. A.
Nõ 5. Wõlilehjege: W. Wõlilehjege & Co. Wõlilehjege: Seidel-
berg. Wõlilehjege: W. Wõlilehjege.

Tõlitanud wõlilehjege Wõlilehjege Wõlilehjege wõlilehjege
wõlilehjege wõlilehjege.

Wõlilehjege

„Prinz Waldemar“i“ loimelaja ja wõlilehjege.

EESTI RAHVUSRAAMATUKOGU

1-97-00929

Bind: 15 kop.